

กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์

(DPIM Economic Review)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 6 ประจำเดือนมีนาคม 2553

สารบัญ	หน้า
สภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนกุมภาพันธ์ 2553	1
ข่าวสารเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	
- ข่าวสารในประเทศ	3
- ข่าวสารต่างประเทศ	6
สถานการณ์แร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	
- แนวโน้มราคาแร่โลหะปี 2553	9
- ราคาแร่และโลหะที่น่าสนใจ	11
มุมมองทางเศรษฐศาสตร์: การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การใช้ทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	14
มุมมองการตลาด: The New Economy	16
สาระน่ารู้: KOCCA กับ เศรษฐกิจสร้างสรรค์	18

กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
สำนักบริหารยุทธศาสตร์ (สบย.)
โทร 02 202 3672-3

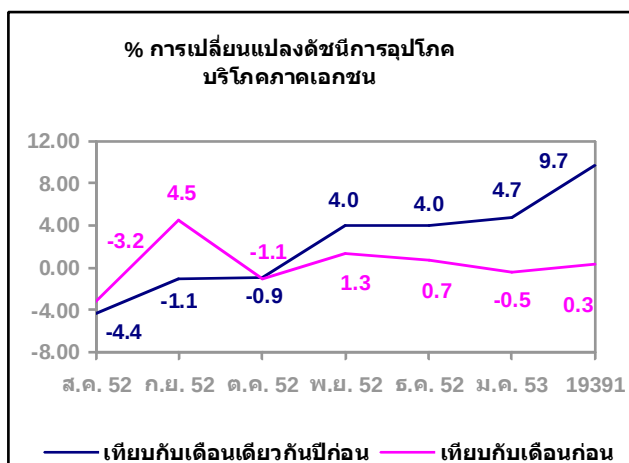
ความคิดเห็นที่ปรากฏใน กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละคน
มิได้สะท้อนถึงความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) แต่อย่างใด

ภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนกุมภาพันธ์ 2553

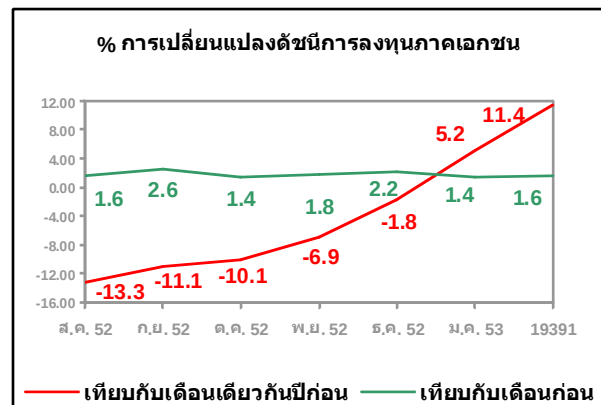
โดย นายบุญวัฒน์ ขุนอินทร์

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนกุมภาพันธ์ 2553 ว่ายังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีอุปสงค์จากต่างประเทศ และการท่องเที่ยวเป็นแรงส่งสำคัญ ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ตามการขยายตัวรายได้เกษตรกรและรายได้จากการท่องเที่ยว ทำให้ภาคการผลิตกลับมาขยายตัวอีกครั้งหลังจากชะลอตัวลงในเดือนก่อน แต่เสถียรภาพในประเทศเริ่มมีแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนกุมภาพันธ์ 2553 มีรายละเอียดดังนี้

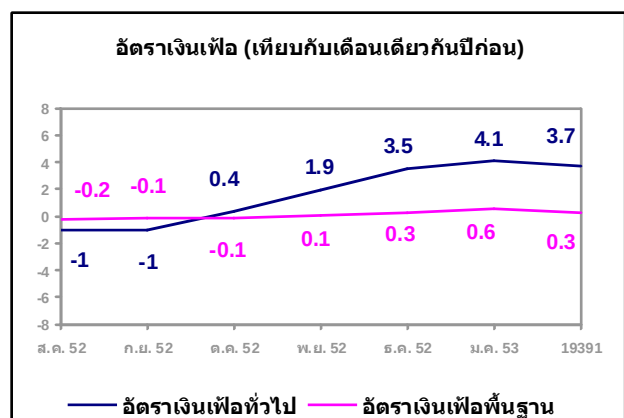
ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 9.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยเป็นผลมาจากรายได้เกษตรกรและรายได้จากการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้น รวมถึงแรงกระตุ้นจากภาครัฐ

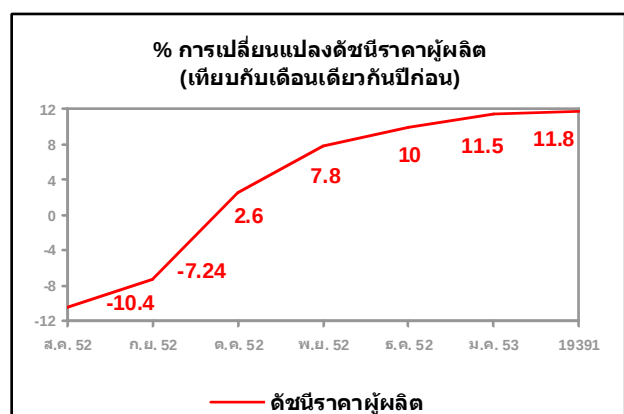
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 11.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน เป็นการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 และขยายตัวร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 3.7 โดยเป็นผลมาจากราคาน้ำมัน และราคาสินค้าเกษตรและอาหารที่เพิ่มขึ้น ส่วน **อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน** เพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 0.3 ทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเดือนก่อน

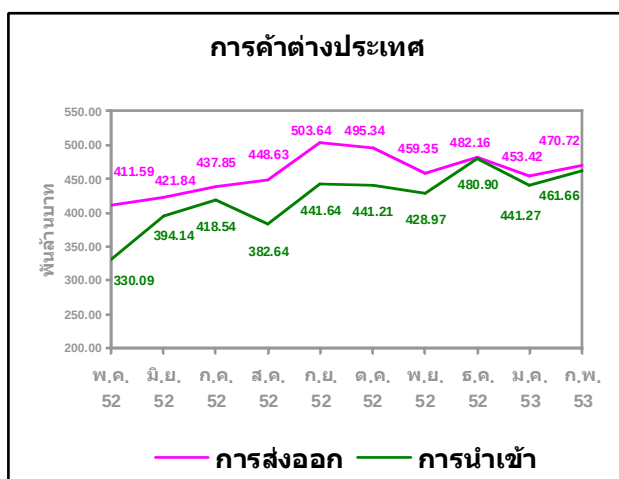
ดัชนีราคาผู้ผลิต ขยายตัวร้อยละ 11.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นทุกหมวด ทั้งหมวดผลผลิตเกษตรกรรม หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การส่งออก มีมูลค่า 470,718.3 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน และขยายตัวมากถึงร้อยละ 16 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน

การนำเข้า มีมูลค่า 461,656.3 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน และขยายตัวมากถึงร้อยละ 61.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน

ดุลการค้า ในเดือนนี้เกินดุล 9,061.9 ล้านบาท รวม 2 เดือนเกินดุลทั้งสิ้น 21,217 ล้านบาท

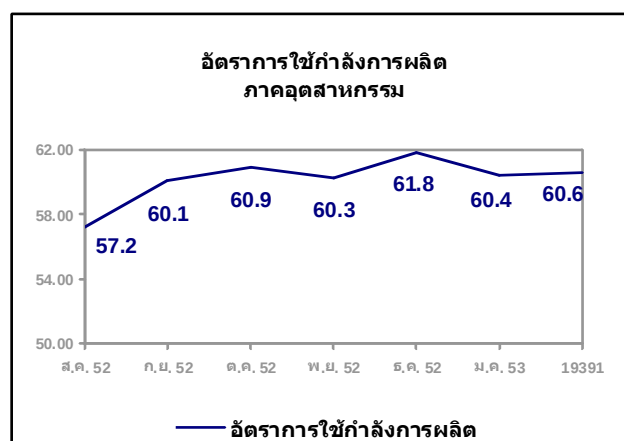
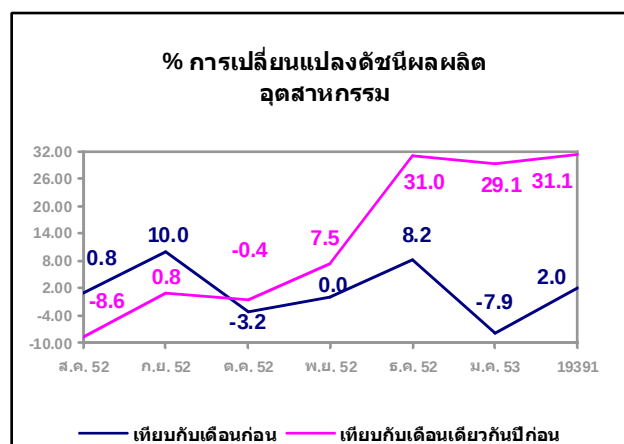

อัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทแข็งค่าขึ้นในเกือบทุกสกุลหลัก ทั้ง ปอนด์ยูโร ดอลลาร์ฮ่องกง ริงกิตมาเลเซีย ดอลลาร์สิงคโปร์ และรูเปียอินโดนีเซีย ส่วนเงินบาทเมื่อเทียบกับสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ และเยนอ่อนค่าลง ทำให้ **ดัชนีค่าเงินบาท** แข็งค่าขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 78.14 แข็งค่าขึ้นเป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกัน

สกุลเงิน	ม.ค. 2553	ก.พ. 2553
ดอลลาร์สหรัฐฯ	32.99	33.09
ปอนด์	53.34	51.80
ยูโร	47.14	45.31
เยน (ต่อ 100 เยน)	36.17	36.67
ดอลลาร์ฮ่องกง	04.25	04.26
ริงกิตมาเลเซีย	09.77	09.69
ดอลลาร์สิงคโปร์	23.62	23.43
รูเปีย (ต่อ 1,000 รูเปีย)	03.56	03.54
ดัชนีค่าเงินบาท	77.60	78.14

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้รายงานดัชนีผลิตอุตสาหกรรมเดือนกุมภาพันธ์ 2553 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีผลิตอุตสาหกรรม ขยายตัวมากถึงร้อยละ 31.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน เป็นการขยายตัวเป็นบวกอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน สะท้อนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของไทยอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยการขยายตัวส่วนใหญ่เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ ที่มีอัตราการผลิตและยอดขายทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างคึกคัก ทำให้ **อัตราการใช้กำลังการผลิต** ปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 60.4 ในเดือนก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 60.6

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
3. สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์
4. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ข่าวเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

กพร. เผยแผนปี 2554 งบประมาณ 6,211 ล้านบาท

นายสมเกียรติ ภู่งงษ์ชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยว่า ในปีงบประมาณ 2554 กพร. ได้เสนอค่าของงบประมาณจำนวน 6,211 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 305 ล้านบาทในปีก่อน ในจำนวนนี้เป็นงบประมาณสำหรับโครงการจัดตั้งสถาบันก่อสร้าง 5,430 ล้านบาท เพื่อเป็นกองทุนส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้างในการประมูลงานในต่างประเทศซึ่งต้องมียกเว้นเงินค้ำประกันร้อยละ 2 ของมูลค่าก่อสร้างทั้งหมด ทั้งนี้ กองทุนดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถไปประมูลงานคิดเป็นมูลค่าราว 2 แสนล้านบาท

สำหรับโครงการอื่นนอกเหนือจากการจัดตั้งสถาบันก่อสร้าง ได้แก่ โครงการส่งเสริมและกำกับการประกอบการทรัพยากรแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการจัดการทรัพยากรแร่เพื่อตอบสนองความต้องการภาคอุตสาหกรรม โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และมีโครงการที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ เช่น การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

นายสมเกียรติเปิดเผยว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายขยายมูลค่าผลผลิตภาคเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานจาก 200,000 ล้านบาทต่อปีให้เป็น 300,000 ล้านบาทต่อปี ทำให้เชื่อว่าหากงบประมาณเป็นเบี้ยหัวแตกคงไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

นอกจากนี้ ได้ทบทวนภารกิจหลักของ กพร. 3 ด้าน คือ เหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์ โดยในด้านเหมืองแร่จะมุ่งเน้นการพัฒนาการกำกับดูแลและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานและมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานจะมุ่งให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดต้นทุนการผลิต และด้านโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังในภาคอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ซึ่งในปี 2551 ต้นทุนดังกล่าวมีสัดส่วนถึงร้อยละ 3.03 ของ GDP (ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 10 มีนาคม 2553)

กพร. เน้นส่งเสริมการประกอบการควบคู่กับดูแลเข้มงวด

นายสมเกียรติ ภู่งงษ์ชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยถึงแผนการทำงานเชิงรุกว่า จะมุ่งเน้นส่งเสริมให้มีการผลิตแร่มากขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเพิ่มมูลค่าผลผลิตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประการแรกที่ กพร. จะทำ คือ ประสานกับกรมทรัพยากรธรณีเรื่องการบริหารจัดการให้เอกชนเข้าไปใช้ประโยชน์พื้นที่ตามมาตรา 6 ทวิของ พ.ร.บ. แร่ 2510 ที่มีการสำรวจ คั่นคว่ำแล้วเสร็จ ประการที่สอง คือ การบริหารจัดการให้เอกชนใช้ประโยชน์และลงทุนในพื้นที่ที่ประกาศให้ประมูลโครงการใหญ่หลายปีแล้วแต่ยังไม่มีใครเข้ามาดำเนินการ หรือทำสัญญาแล้วปล่อยทิ้ง รวมทั้งพื้นที่ที่พบแร่ไม่ตรงตามที่ขอประทานบัตร นอกจากนี้จะอำนวยความสะดวกในการขอประทานบัตรอาชญาบัตรให้ผู้ประกอบการ โดยเรื่องที่เข้ามาที่ฝ่ายพิจารณาอนุญาตจะต้องจบภายใน 1 เดือน ถ้าไม่จบจะต้องมีคำชี้แจง และจะต้องมีความโปร่งใส ไม่มีการเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบการโดยเด็ดขาด

นายสมเกียรติกล่าวว่าไม่ว่า กพร. จะส่งเสริมให้ทำเหมืองโดยไม่สนใจสิ่งแวดล้อมหรือชุมชน กติกาสำคัญ คือ ต้องเป็นไปตามกฎหมาย ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และชุมชนซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และเป็นหน้าที่หลักของ กพร. ด้วย

(ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 24 มีนาคม 2553)

กฟผ. และ มธ. ลงนามโครงการนำร่องใช้ปั๊มพลังกระแทก

นายสุทัศน์ ปัทมสิริวัฒน์ ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และ รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ลงนามสัญญาความร่วมมือโครงการนำร่องใช้ประโยชน์จากปั๊มพลังกระแทกผลผลิตพลอยได้จากโรงไฟฟ้าแม่เมาะลำปาง หวังสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในหลายอุตสาหกรรม เช่น แผ่นผนัง ปูนซีเมนต์และปุ๋ยที่ใช้ในการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิต ลดโลกร้อน และแสดงความรับผิดชอบต่อองค์กรที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีนายวิฑูรย์ สิมะ โชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และกลุ่มผู้ประกอบการร่วมเป็นสักขีพยาน

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 3 มีนาคม 2553)

DSI บุกทลายเหมืองแร่เถื่อนใหญ่ที่สุดในอำเภอปาย

พล.ต.ต.สุรพล ทองประเสริฐ รองผบช. ดชค. (ปป.) ร่วมกับเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) เปิดเผยว่าได้จับกุมการลักลอบขุดแร่ฟลูออไรด์ผิดกฎหมายในพื้นที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีการจับกุมนายสถิต จันแก้ว ผู้จัดการเหมืองแร่พร้อมพวกรวม 3 คน ตรวจยึดของกลางเป็นกองแร่ฟลูออไรด์คุณภาพสูงมีปริมาณกว่า 100,000 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 400 ล้านบาท ถือเป็นการจับกุมเหมืองแร่ผิดกฎหมายครั้งใหญ่ที่สุดในประเทศ ทั้งนี้ เหมืองแร่ดังกล่าวดำเนินการโดยบริษัท สหชาติเศรษฐกิจ จำกัด และบริษัท เซาท์อีสต์ทรานสปอร์ต ซึ่งเป็นบริษัทภายใต้เจ้าของเดียวกัน

การจับกุมครั้งนี้เริ่มจากมีชาวบ้านในพื้นที่ร้องเรียนไปยัง DSI และศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยแร่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ว่ามีบริษัทเอกชนได้ลักลอบทำเหมืองแร่ฟลูออไรด์ขนาดใหญ่อย่างผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของชาวบ้านจำนวนมาก

ในเบื้องต้นได้แจ้งความในข้อหาร่วมกันทำเหมืองโดยไม่ได้รับอนุญาตประทานบัตร หรือประทานบัตรชั่วคราว ข้อหาร่วมกันมีแร่ไว้ในครอบครองเกิน 2 กิโลกรัม โดยไม่ได้รับการยกเว้นข้อหาบุกรุกแผ้วถางป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อหาทำไม้และมีไม้หวงห้ามยังไม่ได้แปรรูปไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ แร่ฟลูออไรด์เป็นสารที่นำไปใช้สำหรับการผลิตยาสีฟัน รวมทั้งเป็นสารเคมีประกอบที่สำคัญในการผลิตปูนซีเมนต์ (ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 3 มีนาคม 2553)

ผู้ว่าฯ เลขุสั่งปิดเหมือง ‘ทุ่งคำ’ หากตรวจพบปล่อยน้ำเสีย

นายพรศักดิ์ เลิศจันทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เปิดเผยว่า หากผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำของหน่วยงานต่างๆ แล้วพบว่ามีการปนเปื้อนโลหะหนักปนเปื้อน จะเสนอสั่งปิดเหมืองแร่ทองคำ ‘ทุ่งคำ’ ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง ทันทิ ภายหลังจากชาวบ้านรอบเหมืองร้องทุกข์ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม

นายสรพงษ์ ลิ้มพิชพาส ผู้อำนวยการฝ่ายเหมืองแร่ บริษัท ทุ่งคำ จำกัด เชื่อว่าน้ำที่ซึมออกมาบริเวณใกล้บ่อเก็บกากแร่เป็นดา

จะสั่งปิดเหมืองนั้นเป็นการทำเกินกว่าเหตุ แต่หากสั่งปิดปรับปรุงชั่วคราวทางเหมืองยินดีที่จะปฏิบัติตาม (ที่มา: www.posttoday.com วันที่ 25 มีนาคม 2553)

บ้านปูทุ่มงบขยายเหมืองถ่านหิน

นายชนินท์ ว่องกุศลกิจ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่าภาวะเศรษฐกิจของโลกที่กำลังฟื้นตัว ส่งผลให้ความต้องการใช้ถ่านหินของโลกในปี 2553 จะมีการปรับตัวสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 5 จากปีก่อนที่มีการใช้ประมาณ 610-620 ล้านตัน โดยความต้องการใช้ส่วนใหญ่จะขยายตัวในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีนและอินเดียซึ่งมีการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้มีการนำถ่านหินไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าและถลุงเหล็กค่อนข้างมาก

การขยายตัวของความต้องการใช้ถ่านหิน ทำให้ในช่วงปี 2553-2558 บริษัทจะใช้เงินลงทุนประมาณ 466 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อใช้ในการพัฒนาเหมืองถ่านหินในประเทศอินโดนีเซียและจีน โดยมีเป้าหมายที่จะผลิตถ่านหินขึ้นไปในระดับกำลังการผลิตที่ 33.5 ล้านตัน แบ่งเป็นผลผลิตจากอินโดนีเซีย 28.5 ล้านตัน และจีน 5 ล้านตัน ทั้งนี้ การวางแผนดังกล่าวทำให้ธุรกิจถ่านหินของบริษัทบ้านปู เติบโตร้อยละ 6-7 ต่อปี ซึ่งบริษัทอาจลดสัดส่วนการทำธุรกิจผลิตกระแสไฟฟ้าลง (ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 12 มีนาคม 2553)

AGE คาดปี 2553 นำเข้าถ่านหินเพิ่มร้อยละ 20

บริษัท Asia Green Energy Plc (AGE) ผู้นำเข้าและจำหน่ายถ่านหินของไทยคาดการณ์ว่าในปี 2553 บริษัทจะมีการนำเข้าถ่านหินประมาณ 1.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปีก่อน และคาดว่าจะมีรายรับประมาณ 2.4-2.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 2.14 พันล้านบาทในปีก่อน

บริษัท AGE แบ่งการจำหน่ายถ่านหินให้แก่หลายอุตสาหกรรมเพื่อกระจายความเสี่ยง ซึ่งอุตสาหกรรมซีเมนต์ สิ่งทอ กระดาษ อาหาร มีสัดส่วนใกล้เคียงกันที่ร้อยละ 20 ในขณะที่อุตสาหกรรมด้านพลังงานมีสัดส่วนร้อยละ 12.9

ทั้งนี้ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเปิดเผยว่าในปี 2552 ประเทศไทยนำเข้าถ่านหินมูลค่า 37.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 (ที่มา: www.bangkokpost.com วันที่ 18 มีนาคม 2553)

เตรียมศึกษาทบทวนโครงการเหล็กต้นน้ำ 4 จังหวัด

นายวิกรม วัชรคุปต์ ผู้อำนวยการสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยเปิดเผยว่าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยจะจัดจ้างบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด (COT) ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนโครงการเหล็กต้นน้ำในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ระยอง สงขลา และปัตตานี

ทั้งนี้ พื้นที่ 4 จังหวัดดังกล่าวสถาบันเหล็กได้เคยศึกษาพบว่ามีความเหมาะสมในการก่อสร้างโรงงานเหล็กต้นน้ำ แต่คณะรัฐมนตรีได้ให้กลับมศึกษาทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง (ที่มา: www.prachachat.net วันที่ 22 มีนาคม 2553)

‘เล้าเป้งจ้วน’ ชะลอการนำเข้าวัตถุดิบเหล็ก

ดร.พิพัฒน์ ปริดาวิภาค ประธานกรรมการบริหารในเครือแอล พี เอ็น กรุ๊ป หรือกลุ่ม “เล้าเป้งจ้วน” เปิดเผยว่าบริษัทต้องชะลอการนำเข้าวัตถุดิบทั้งบิลเล็ต (วัตถุดิบสำหรับผลิตเหล็กเส้น) และสแลป (วัตถุดิบสำหรับผลิตเหล็กแผ่น) เพราะไม่มั่นใจว่าปัญหาการเมืองจะรุนแรงและยืดเยื้อนานแค่ไหน ทั้งนี้ ปัจจุบันราคาดเหล็กในประเทศต่ำกว่าราคาดตลาดโลก แต่เชื่อว่าเมื่อเหตุการณ์ทางการเมืองนิ่งราคาเหล็กจะสูงขึ้นตามราคาดตลาดโลก

ในปัจจุบัน บริษัท แอล พี เอ็น เพลทมิล จำกัด (มหาชน) ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนประมาณ 150,000 ตันต่อปี หรือร้อยละ 37.5 ของกำลังการผลิต และผลิตเหล็กเส้นประมาณ 100,000 ตันต่อปี หรือร้อยละ 33.3 ของกำลังการผลิต (ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 12 มีนาคม 2553)

คาดปี 2553 การใช้ปุ๋ยลดลงแต่ราคาเพิ่มขึ้น

นายวุฒิพงษ์ หวังสันติธรรม กรรมการผู้จัดการบริษัทเทอรากอ เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มทีซีซี กรุ๊ป ของเจ้าสัวเจริญ สิริวัฒนภักดี คาดการณ์ว่าในปี 2553 ปริมาณการใช้ปุ๋ยของไทยจะลดลงมาอยู่ที่ระดับประมาณ 3.6-3.8 ล้านตัน เพราะภาวะภัยแล้ง แต่คาดว่าราคาจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อนประมาณร้อยละ 10-20 ในขณะที่บริษัทตั้งเป้าหมายยอดขายประมาณ 300,000 ตัน หรือมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 8-10

ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยความต้องการใช้ปุ๋ยของเกษตรกรไทยอยู่ที่ระดับประมาณ 4 ล้านตันต่อปี แบ่งออกเป็นปุ๋ยเคมีประมาณ 1.6 ล้านตัน ปุ๋ยยูเรีย 2.4 ล้านตัน (ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 19 มีนาคม 2553)

เตรียมขยายการผลิตกระเบื้องเพิ่มรับดีมานด์พุ่ง

นายชนะ สุทธิหวังเจริญ รองกรรมการผู้จัดการด้านการตลาด บริษัท ไคนาสตี้ เซรามิค จำกัด (มหาชน) ผู้ผลิตและจำหน่ายกระเบื้องปูพื้นและผนัง คาดการณ์ว่าในปี 2553 ความต้องการกระเบื้องจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับปีก่อน ทำให้บริษัทจะปรับแผนเพิ่มกำลังการผลิตจากปีก่อน 10 ล้านตารางเมตร เป็น 58 ล้านตารางเมตร โดยคาดว่าจะใช้งบลงทุนไม่ต่ำกว่า 400 ล้านบาท

นอกจากนี้ นายกิตติชัย ไกรก่อกิจ กรรมการผู้จัดการบริษัท โสสุโก้ แอนด์ กรุ๊ป (2008) จำกัด เปิดเผยว่าบริษัทมีแผนปรับเพิ่มกำลังการผลิตอีกร้อยละ 20 จากกำลังการผลิตปัจจุบัน 48 ล้านตารางเมตรต่อปี คาดว่าจะใช้งบลงทุนประมาณ 500-600 ล้านบาท

ในปัจจุบันกำลังการผลิตกระเบื้องรวมของไทยอยู่ที่ระดับประมาณ 180 ล้านตารางเมตร ซึ่งในปี 2553 คาดว่าจะมีปริมาณความต้องการใช้กระเบื้องกว่า 138 ล้านตารางเมตร หรือคิดเป็นมูลค่า 27,000-28,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับปีก่อนซึ่งมีความต้องการใช้ 125 ล้านตารางเมตร (ที่มา: www.thanonline.com วันที่ 26 มีนาคม 2553)

Pranda เผยการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับมีสัญญาณฟื้นตัว

บริษัท Pranda Jewelry Plc ผู้จำหน่ายอัญมณีและเครื่องประดับรายใหญ่ของไทยเปิดเผยว่า ในปี 2553 บริษัทตั้งเป้าหมายรายรับที่ระดับ 4.07 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากตลาดส่งออกซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของบริษัทมีสัญญาณการฟื้นตัวดีขึ้นจากทั้งสหรัฐอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น จีน และอินเดีย

ในปี 2552 บริษัท Pranda มีรายรับรวม 3.7 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 9 เมื่อเทียบกับปี 2551 เป็นการลดลงมากที่สุดในปีประวัติการณ์ แต่บริษัทมีกำไร 257 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 78 เมื่อเทียบกับปีก่อน

ทั้งนี้ในปี 2553 บริษัทมีแผนที่จะเพิ่มการผลิตเครื่องประดับเงินเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากสหรัฐอเมริกาและยุโรป นอกจากนี้บริษัทเตรียมที่จะลงทุน 300 ล้านบาทเพื่อขยายตลาดในต่างประเทศ เพิ่มกำลังการผลิต และสร้างสำนักงานในประเทศแห่งใหม่ (ที่มา: www.bangkokpost.com วันที่ 18 มีนาคม 2553)

ข่าวเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

นางสาวกรรณ เกษมเมฆ

ปี 2553 ผลผลิตอะลูมิเนียมในตะวันออกกลางคาดว่าจะเกินกว่า 3 ล้านตัน

นาย Abdulla Kalban ประธานกลุ่ม Gulf Aluminum Council (GAC) กล่าวว่า ในปี 2553 ผลผลิตอะลูมิเนียมในตะวันออกกลางจะเกินกว่า 3 ล้านตันต่อปี ปัจจุบันผลผลิตในภูมิภาคนี้อยู่ที่ระดับประมาณ 2 ล้านตันต่อปี

ในปี 2553 คาดว่าความต้องการอะลูมิเนียมของโลก จะเพิ่มขึ้นประมาณ 12% เนื่องจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมก่อสร้าง การขนส่ง และอุตสาหกรรมบรรจุอาหารและเครื่องดื่ม

สำหรับการลงทุนในภูมิภาคนี้ บริษัท Dubal and Emal ประเทศสาธารณรัฐอาหรับอิมิเรตส์จะลงทุนประมาณ 20-22 พันล้านเหรียญสหรัฐ บริษัท Sohar Aluminium ประเทศโอมานลงทุน 3 พันล้านเหรียญสหรัฐ บริษัท Aluminium Bahrain ประเทศบาร์เรนลงทุน 4-5 พันล้านเหรียญสหรัฐ และบริษัท Qatalum ประเทศกาตาร์ลงทุน 5.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ

(ที่มา : Reuters , วันที่ 16 มีนาคม 2553)

บริษัท Nippon Steel ลงทุนในเหมืองถ่านหิน และแร่เหล็ก

บริษัท Nippon Steel ของญี่ปุ่น จะลงทุนในเหมืองแร่เหล็กและถ่านหิน เพื่อลดต้นทุนและสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมเหล็ก บริษัทได้ตกลงลงทุนกับบริษัท Namisa ซึ่งเป็นผู้ผลิตแร่เหล็กของบราซิล สำหรับการดำเนินการขยายการผลิต คาดว่าจะช่วยให้บริษัท Nippon Steel เพิ่มสัดส่วนของแร่เหล็กมากกว่า 40% ในปี 2556 นอกจากนี้บริษัทยังมีการลงทุนในเหมืองแร่อื่นๆอีกด้วย

(ที่มา : www.mining-technology.com , วันที่ 9 มีนาคม 2553)

ดูไบนำเข้าทองคำลดลง 15%

Dubai Multi Commodities Centre Authority (DMCCA) รายงานว่า ในปี 2552 ปริมาณการนำเข้าทองคำของดูไบ อยู่ที่ระดับ 576 ตัน ลดลง 15% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากความต้องการที่ลดลง ราคาทองคำที่เพิ่มสูงขึ้น และการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สำหรับมูลค่าการนำเข้าทองคำของดูไบ อยู่ที่ระดับ 29 พันล้านเหรียญสหรัฐใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา การส่งออกทองคำ อยู่ที่ระดับ 403 ตัน เพิ่มขึ้น 9% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

(ที่มา : www.tradearabia.com , วันที่ 7 มีนาคม 2553)

ผลผลิตทองแดงของคาซัคสถานเพิ่มขึ้น

คาซัคสถาน ประเทศผู้ส่งออกโลหะรายใหญ่ที่สุดของเอเชียตะวันออก วางแผนจะเพิ่มผลผลิตทองแดงคาทอค ประมาณ 95,000 ตัน หรือประมาณ 24% ในอีก 5 ปี ข้างหน้า โดยเป็นการเพิ่มผลผลิตของบริษัท Kazakhmys 25,000 ตัน และบริษัท Kazinc 70,000 ตัน ในปัจจุบันคาซัคสถานผลิตทองแดงคาทอคอยู่ที่ระดับ 400,000 ตันต่อปี

(ที่มา : www.miningweekly.com , วันที่ 17 มีนาคม 2553)

ในปี 2553 คาดว่าความต้องการทองคำของโลกเพิ่มขึ้น

World Gold Council คาดว่าความต้องการทองคำของโลก ในปี 2553 เพิ่มขึ้นหลังจากความต้องการลดลงเมื่อปีที่ผ่านมา เนื่องจากความต้องการและการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ

ในปี 2552 ความต้องการทองคำของโลกลดลง 11% โดยเป็นการลดลงของความต้องการเครื่องประดับประมาณ 20% คิดเป็นสัดส่วน 52% ของความต้องการทองคำทั้งหมด ความต้องการทองคำเริ่มสูงขึ้นตอนสิ้นปี 2552 ในตลาดหลักเช่นอินเดีย และตะวันออกกลาง สำหรับความต้องการการลงทุนในทองคำปีนี้ คาดว่าจะแข็งแกร่งขึ้น

(ที่มา : www.mineweb.com, วันที่ 18 มีนาคม 2553)

บริษัท ArcelorMittal จะเพิ่มผลผลิตแร่เหล็ก

บริษัท ArcelorMittal ผู้ผลิตเหล็กกล้ารายใหญ่ที่สุดของโลก ตั้งเป้าหมายจะเพิ่มผลผลิตแร่เหล็กมากกว่า 50% ในอีก 5 ปีข้างหน้า จากปัจจุบันที่ผลิตแร่เหล็กได้ประมาณ 60-70 ล้านตัน และบริษัทให้ความสนใจในการทำเหมืองถ่านหินและเหมืองแร่เหล็กในยูเครน คาซัคสถาน บอสเนีย และรัสเซีย

(ที่มา : www.timeslive.co.za, วันที่ 11 มีนาคม 2553)

บริษัท Qatalum ของกาตาร์จะเปิดโรงถลุง

บริษัท Qatar Aluminium (Qatalum) ของกาตาร์ จะเปิดโรงถลุงอะลูมิเนียมอย่างเป็นทางการในเมืองอุตสาหกรรม Mesaieed บริษัท Qatalum ตั้งขึ้นในปี 2549 เป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างบริษัท Qatar Petroleum (QP) และบริษัท Norwegian company Norsk Hydro โดยถือหุ้นฝ่ายละ 50% บริษัท คาดว่า จะดำเนินการผลิตเต็มกำลังการผลิตในปี 2553 โดยมีการผลิตอะลูมิเนียมคุณภาพดีประมาณ 585,000 ตันต่อปี

กาตาร์ เป็นประเทศที่มีสำรองแก๊สจำนวนมาก มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการสำหรับอุตสาหกรรม และมีความยืดหยุ่นทางการตลาดระหว่างยุโรปและเอเชีย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเริ่มต้นลงทุนของบริษัท Qatalum ในประเทศนี้

(ที่มา : www.zawya.com, วันที่ 21 มีนาคม 2553)

บริษัท Tongling ได้กลายมาเป็นผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่ที่สุดของจีน

บริษัท Tongling Nonferrous Metals Group Co Ltd เริ่มต้นสร้างโรงถลุงทองแดงแห่งใหม่ในจังหวัด Anhui มีกำลังการผลิต 400,000 ตันต่อปี และคาดว่าจะเริ่มผลิตเต็มกำลังการผลิตในปี 2555 ส่งผลให้บริษัทมีกำลังการผลิตโลหะทองแดงรวมทั้งสิ้น 1.2 ล้านตันต่อปี

(ที่มา : www.chinaknowledge.com, วันที่ 19 มีนาคม 2553)

ผลผลิตบริษัท Yunnan ของจีนยังคงไม่เปลี่ยนแปลง

ผลผลิตดีบุกของบริษัท Yunnan Tin Co. ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากการขาดแคลนพลังงานจากภาวะแห้งแล้งทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน หากเกิดภาวะการฉ้อโกงต่อเนื่อง บริษัทก็จะลดผลผลิตลง บริษัท Yunnan Tin Co. เป็นผู้ผลิตดีบุกรายใหญ่ที่สุดของจีน มีผลผลิตประมาณ 56,000 ตันเมื่อปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากเหมือง Gejiu

(ที่มา : www.lloyds.com, วันที่ 23 มีนาคม 2553)

ผลผลิตแร่บอกไซต์ของสาธารณรัฐกินี ลดลง

ในปี 2552 สาธารณรัฐกินี (Guinea) เป็นประเทศผู้ส่งออกแร่บอกไซต์ที่ใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งอยู่แถบแอฟริกาตะวันตก มีผลผลิตแร่บอกไซต์อยู่ที่ระดับ 14.77 ล้านตัน

แร่บอกไซต์ เป็นแร่ที่ใช้ผลิตอะลูมิเนียม โดยผู้ผลิตแร่รายใหญ่ที่สุดของประเทศคือ บริษัท CBG ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง บริษัท Alcoa และ บริษัท Rio Tinto คาดว่าผลผลิตแร่บอกไซต์ในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นมากกว่า 10%

(ที่มา : www.malaysia.news.yahoo.com, วันที่ 15 มีนาคม 2553)

จีนซื้อเหมืองแร่เหล็กของบราซิล

บริษัทของจีน ตกลงซื้อเหมืองแร่เหล็ก Itaminas จากบราซิล มูลค่า 1.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เหมืองแร่แห่งนี้มีบริษัท Bernardo de Mello เป็นเจ้าของ มีผลผลิตประมาณ 3 ล้านตันต่อปี และคาดว่าจะผลิตได้ถึง 25 ล้านตันต่อปี ถ้ามีการลงทุนเพิ่มเติม เหมืองแห่งนี้มีพื้นที่สินแร่ 400 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีสำรองแร่เหล็กประมาณ 1.3 พันล้านตัน ในรัฐ Minas Gerais

(ที่มา : www.nasdaq.com, วันที่ 26 มีนาคม 2553)

จีนสนใจจะซื้อเหมืองแร่เหล็กจากปากีสถาน

บริษัท Beijing Kuntai Investment Co Limited ซึ่งเป็นบริษัทสาขาของ China Hyway Group Co Ltd จัดเป็นบริษัทชั้นนำของจีน มีความสนใจจะซื้อเหมืองแร่เหล็กจากปากีสถาน ซึ่งมีแร่เหล็กสะสมมากกว่า 780 ล้านตัน

บริษัท China Hyway Group Co Ltd ดำเนินกิจการหลายประเภท ได้แก่ การออกแบบ การสำรวจแร่ การค้าระหว่างประเทศ การลงทุน และทางการเงิน เป็นต้น

(ที่มา : www.dailytimes.com, วันที่ 28 มีนาคม 2553)

แนวโน้มราคาแร่โลหะปี 2553

โดย นายบุญญวัฒน์ ขุนอินทร์

ในปี 2552 ราคาเฉลี่ยทั้งปีของแร่โลหะเกือบทุกชนิดยกเว้นทองคำลดลงเมื่อเทียบกับปี 2551 เนื่องจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงปลายปี 2551 ทำให้อุปสงค์ของแร่โลหะหดตัว และตลาดแร่โลหะตกต่ำ จนกระทั่งปัจจุบันวิกฤติเศรษฐกิจได้ผ่านพ้นไปแล้ว Raw Material Group (RMG) ได้พยากรณ์ราคาแร่โลหะ 5 ชนิด ได้แก่ เหล็ก ทองคำ ทองแดง สังกะสี และนิกเกิล ในปี 2553 ว่าจะปรับตัวสูงขึ้นจากปี 2552 โดยมีปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ อุปสงค์แร่โลหะที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างแข็งแกร่งโดยเฉพาะอุปสงค์จากเอเชีย และการเก็งกำไรจากนักลงทุน แต่ราคาจะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างผันผวน และมีระดับราคาเฉลี่ยทั้งปีต่ำกว่าระดับราคาในปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดแร่แต่ละชนิด ดังนี้

ราคาแร่โลหะปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตัน

แร่	2552		2553	
	ราคาพยากรณ์	ราคาจริง	%เปลี่ยนแปลง	ราคาพยากรณ์
เหล็ก	100-115	97-114	5-15 %	105-125
ทองคำ *	915	970	5-10 %	1,050
ทองแดง	3,500	5,103	20 %	6,000
สังกะสี	1,200	1,640	30 %	2,100
นิกเกิล	12,000	14,572	10 %	16,000

ที่มา : Raw Material Group, January 2010

* หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อออนซ์

แร่เหล็ก

ราคาแร่เหล็กในตลาดโลกขึ้นอยู่กับราคานำเข้าแร่เหล็กของจีนเป็นสำคัญ เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีปริมาณการผลิตปริมาณการใช้และปริมาณการนำเข้าแร่เหล็กมากที่สุดในโลก แต่ในปี 2552 การผลิตแร่เหล็กในจีนที่ลดลงจากระดับผลผลิตเดิม ทำให้ผู้ผลิตเหล็กกล้าของจีนต้องพึ่งพาการนำเข้าแร่เหล็กจากต่างประเทศมากขึ้น ขณะที่ภาวะถดถอยทั่วโลกก็เพิ่มความเสถียรของเหมืองแร่เหล็กในจีนต่อการนำเข้าแร่

เหล็กจากบราซิลและออสเตรเลีย ซึ่งเป็นผู้ส่งออกแร่เหล็กราย

ใหญ่ที่สุดของโลก โดยบริษัทผลิตแร่เหล็กรายใหญ่อย่าง Vale ของบราซิล, Rio Tinto และ BHP Billiton ของออสเตรเลีย ยังคงถือครอง

อำนาจการผูกขาดในตลาด ทำให้ผู้ผลิตเหล็กกล้าของจีนต้องพบกับความยากลำบากในเจรจาเพื่อลดราคาแร่เหล็กต่อไป แม้ว่าจะมีผลผลิตแร่เหล็กส่วนเกินในตลาดก็ตาม ส่งผลให้ราคาแร่เหล็กในตลาดโลกจะยังอยู่ในระดับสูงต่อไป โดย RMG ได้พยากรณ์ราคาแร่เหล็กเฉลี่ยทั้งปี 2553 ว่าจะอยู่ที่ระดับ 105-125 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 5-15 แต่ต่ำกว่าระดับราคาเฉลี่ยในปัจจุบันที่ 150-154 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตัน¹

แร่ทองคำ

ในปี 2552 ราคาทองคำปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ เงินดอลลาร์สหรัฐฯ ที่อ่อนค่าลง การลงทุน

ทางการเงินที่มีความเสี่ยงในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ และการตกต่ำของผลผลิตแร่ทองคำในปี 2552 ถึงแม้ว่าในปี 2553 ผลกระทบจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจะหมดไป แต่ยังมีปัจจัยที่อาจส่งผลให้ราคาแร่ทองคำยังอยู่ในระดับสูงได้ คือ ผลประโยชน์จากการลงทุนทำเหมืองแร่ทองคำที่เพิ่มขึ้นในจีนและอินเดีย และภาวะเงินเฟ้อที่เป็นผลต่อเนื่องจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดย RMG ได้พยากรณ์ราคาแร่ทองคำเฉลี่ยทั้งปี 2553 ว่าจะอยู่ที่ระดับ 1,050 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อออนซ์ เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 5-10 แต่ต่ำกว่าระดับราคาปัจจุบันที่ 1,113 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อออนซ์²

¹ ราคาแร่เหล็กเฉลี่ยเดือนมีนาคม 2553 จาก www.metalbulletin.com

² ราคาแร่ทองคำเฉลี่ยเดือนมีนาคม 2553 จาก www.metalbulletin.com

แร่ทองแดง สังกะสี และนิกเกิล

RMG คาดว่าราคาแร่โลหะพื้นฐาน 3 ชนิด ได้แก่ ทองแดง สังกะสี และนิกเกิล มีแนวโน้มที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างผันผวน โดยมีสาเหตุมาจากอุปสงค์แร่โลหะพื้นฐานทั้ง 3 ชนิดที่ปรับตัวดีขึ้น และการเก็งกำไรจากนักลงทุนที่ทำให้เกิดการเก็งกำไรผลผลิต อย่างไรก็ตามราคาจะปรับตัวจนมีเสถียรภาพภายในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2553 โดย RMG ได้พยากรณ์ราคาเฉลี่ยทั้งปี 2553 ของแร่โลหะพื้นฐานทั้ง 3 ชนิดไว้ดังนี้

ทองแดง ราคาเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ที่ระดับ 6,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 20 แต่ต่ำกว่าระดับราคา

เฉลี่ยในปัจจุบันที่ 7,494 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน³

สังกะสี ราคาเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ที่ระดับ 2,100 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 30 แต่ต่ำกว่า

ระดับราคาเฉลี่ยในปัจจุบันที่ 2,303 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน⁴

นิกเกิล ราคาเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ที่ระดับ 16,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 10 แต่ต่ำกว่า

ระดับราคาเฉลี่ยในปัจจุบันที่ 22,511 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน⁵

ที่มา

แปลและเรียบเรียงจาก Magnus Ericsson. Expect More Price Volatility in 2010 "Engineering and Mining Journal" ฉบับ January/February 2010 หน้า 64.

³ ราคาแร่ทองแดงเฉลี่ยเดือนมีนาคม 2553 จาก

www.metalbulletin.com

⁴ ราคาแร่สังกะสีเฉลี่ยเดือนมีนาคม 2553 จาก www.metalbulletin.com

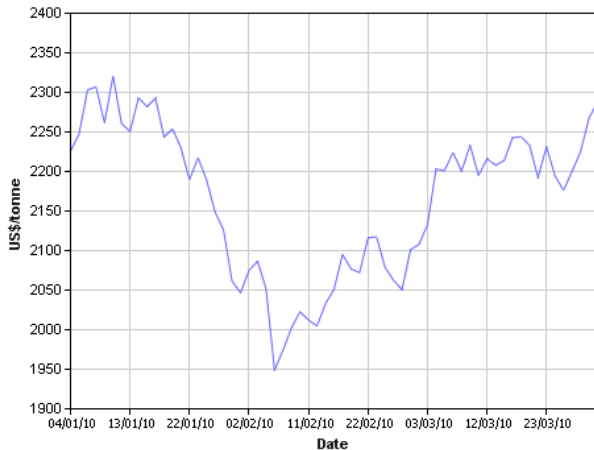
⁵ ราคาแร่นิกเกิลเฉลี่ยเดือนมีนาคม 2553 จาก www.metalbulletin.com

ราคาแร่และโลหะที่น่าสนใจ

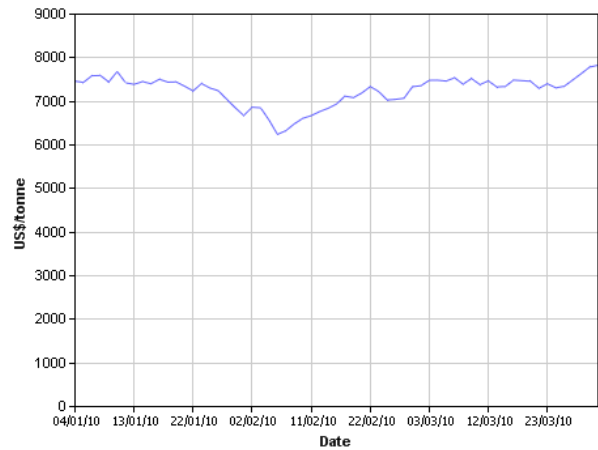
โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

Non-ferrous metals (www.lme.com)

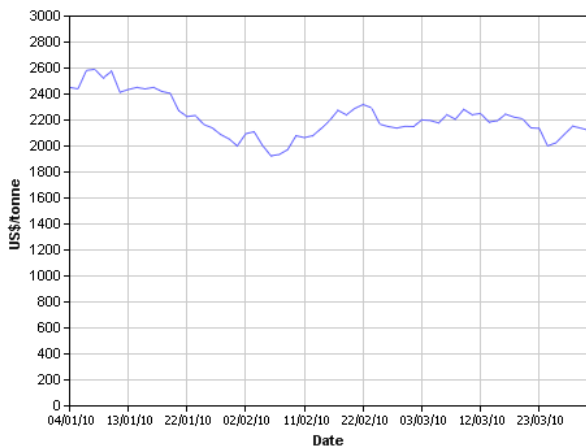
ราคาโลหะอะลูมิเนียม ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

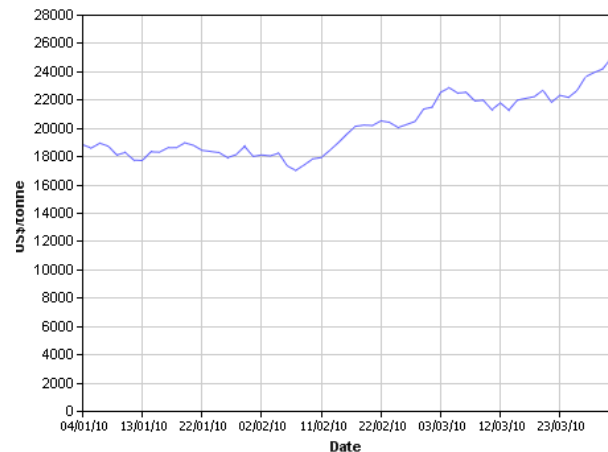
ราคาโลหะทองแดง ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

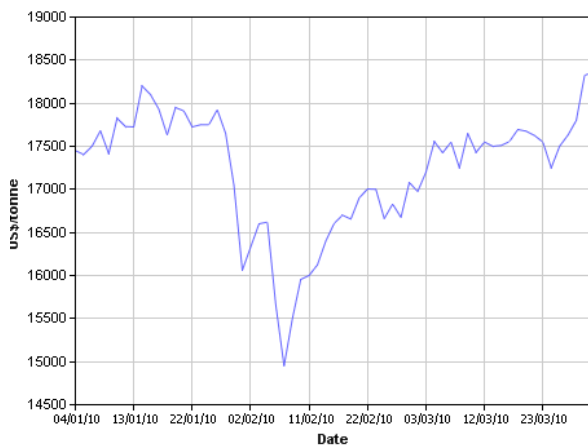
ราคาโลหะตะกั่ว ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

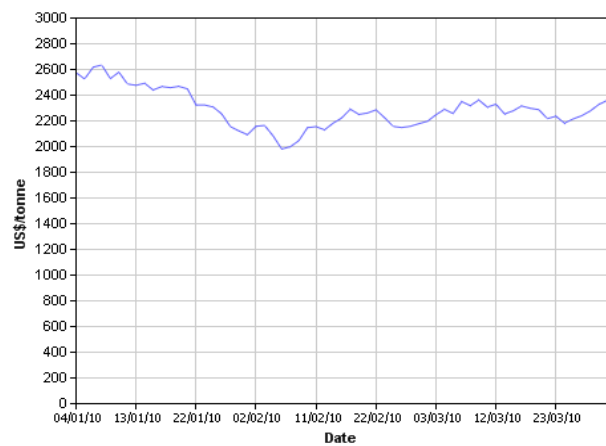
ราคาโลหะนิกเกิล ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

ราคาโลหะดีบุก ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

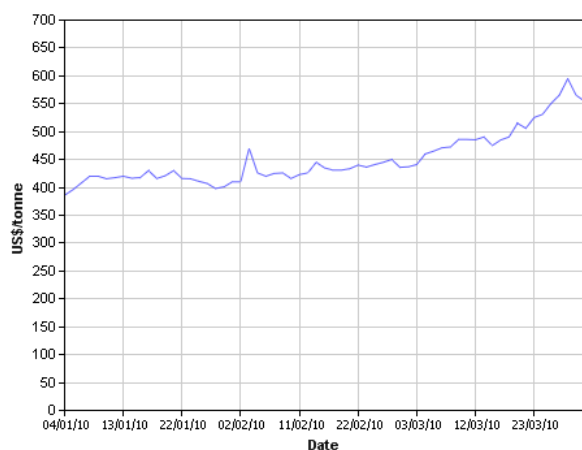

ราคาโลหะสังกะสี ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

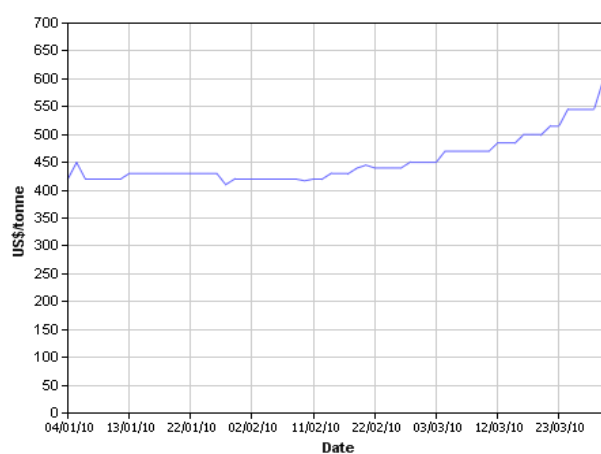

Steel Billet (www.lme.com)

ราคา Mediterranean Steel Billet ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

ราคา Far East Steel Billet ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

Precious Metals (www.metalprices.com)

ราคาโลหะทองคำ ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

ราคาโลหะเงิน ช่วง 1 ม.ค. 53- 31 มี.ค. 53

ราคาแร่ที่น่าสนใจ

ชนิดแร่	หน่วย	มี.ค. 53	ก.พ. 53	ม.ค. 53
Antimony ⁽¹⁾	US\$/ton	5,750	5,750	5,750
Barite ⁽²⁾				
- Chemical grade (Chinese, CIF Gulf Coast)	US\$/ton	92-114	92-114	92-114
- Drilling grade (Unground) (API Grade, Chinese Gulf Coast)		97-108	97-108	97-108
Coal (Newcastle Coal Price Index) ⁽³⁾	US\$/ton	94.66	93.25	95.20
Diatomite ⁽²⁾ (USA, flux-calcined filter-aids, del UK)	£/ton	540-750	540-750	540-750
Feldspar ⁽²⁾				
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Crude, -10mm size bulk	US\$/ton	22-23	22-23	22-23
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Glass grade, -500 microns, bagged		70	70	70
Gypsum ⁽⁴⁾ (HS 25201000001: Thailand export price)	฿/ton	n.a.	536.2	550.6
Iron ore ⁽⁵⁾ (HS 2601: China import from Australia price)	US\$/ton	n.a.	89.7	88.1
Kaolin ⁽²⁾				
- No 1 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton	US\$/ton	146-185	146-185	146-185
- No 2 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton		95-147	95-147	95-147
Manganese ⁽¹⁾	US\$/ton	2,725	2,625	2,625
Mercury ⁽¹⁾	US\$/flask	700	550	550
Potash ⁽²⁾ (Muriate 60% K ₂ O, Standard, bulk, FOB Saskatchewan)	C\$/ton	415-430	400-430	400-430
Silver ⁽¹⁾	US\$/tr.oz	17.1	16.6	16.5
Tantalum ⁽¹⁾	US\$/lb.	39.5	39.5	39.5
Tin ⁽¹⁾	US\$/kg	17.6	17.0	17.7
Tungsten ⁽¹⁾	US\$/ton	14,685	14,685	14,685
Zinc ore ⁽⁵⁾ (HS 2608: China import from Australia price)	US\$/ton	n.a.	527.1	757.0

ที่มา: 1) www.mineralprices.com

2) วารสาร Industrial Mineral: April 2010

3) www.globalcoal.com

4) กรมศุลกากร

5) www.gtis.com/gta

มุมมองทางเศรษฐศาสตร์

การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การใช้ทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล¹

สวัสดีครับ ผมท่างหาย (แต่ไม่ท่างเหิน) จากคอลัมน์นี้ไป 2 เดือน เนื่องจากติดภารกิจเตรียมการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียนครั้งที่ 10 (The 10th ASOMM) ในช่วงต้นเดือน

มีนาคม 2553 สำหรับมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ฉบับนี้จะนำเสนอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อมูลเกี่ยวกับร่างประเด็นยุทธศาสตร์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553-2557 ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การใช้ทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีเป้าประสงค์ คือ อุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่มีมูลค่าผลผลิตที่สูงขึ้น และเป็นฐานการสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม โดยมีตัวชี้วัด 3 ตัว ได้แก่ (1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานในอุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่ (2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่ และ (3) กลุ่ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข

ข้อคิดเห็น ผู้เขียนมีความเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวแบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรแร่และวัตถุดิบ ซึ่งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสามารถสะท้อนได้จากตัวชี้วัดที่ (1) เรื่องการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน (Labor productivity) เนื่องจากผลิตภาพแรงงานหมายถึงผลผลิตต่อจำนวนแรงงาน ดังนั้นหากผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นหมายความว่า ผลผลิตเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่มากกว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนแรงงานซึ่งเป็นปัจจัยการผลิต นั้นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการผลิตที่สูงขึ้น ดังนั้นมีความเห็นว่าตัวชี้วัดที่ (1) มีความเหมาะสมแล้ว

สำหรับเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ (2) ผู้เขียนมีความเห็นว่ายังไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ กล่าวคือ มูลค่าผลผลิตที่สูงขึ้นไม่ได้สะท้อนถึงประสิทธิภาพการผลิตและการใช้แต่อย่างใด

เนื่องจากมูลค่าผลผลิตคำนวณมาจากราคาราคาสินค้าต่อหน่วยคูณกับปริมาณผลผลิต ดังนั้นมูลค่าผลผลิตที่สูงขึ้นอาจเกิดจากการที่ราคาราคาสินค้าเพิ่มขึ้นและ/หรือผลผลิตที่เพิ่มขึ้น และราคาราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นอาจมีสาเหตุมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจทำให้ความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีประสิทธิภาพการผลิตแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามหากผู้ประกอบการมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น หรือสามารถผลิตสินค้าได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำลงนั้น มูลค่าผลผลิตอาจลดลงเนื่องจากราคาราคาสินค้าลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดที่มีการแข่งขันสูง

ข้อเสนอแนะ ควรปรับเปลี่ยนเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่ (2) ให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ คือ ปรับเป้าประสงค์ใหม่เป็น “อุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่มีประสิทธิภาพการผลิต และมีการเพิ่มมูลค่าแร่ในประเทศเพิ่มขึ้น” และปรับตัวชี้วัดที่ (2) เป็น “ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศต่อปริมาณการผลิตแร่”

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ (2) เดิมกับข้อเสนอใหม่

เป้าประสงค์เดิม	อุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่มีมูลค่าผลผลิตที่สูงขึ้น และเป็นฐานการสนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
ข้อเสนอเป้าประสงค์ใหม่	อุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่มีประสิทธิภาพการผลิต และมีการเพิ่มมูลค่าแร่ในประเทศเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ (2) เดิม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่
ข้อเสนอตัวชี้วัดที่ (2) ใหม่	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศต่อปริมาณการผลิตแร่

ผู้เขียนมีความเห็นว่า “สัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศต่อปริมาณการผลิตแร่” สะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มมูลค่าแร่ภายในประเทศหรือประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรแร่ กล่าวคือ หากสัดส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นแสดงว่าไทยใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศเพิ่มขึ้น มีการส่งออกแร่ดิบที่ยังไม่ผ่านการเพิ่มมูลค่าลดลง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไปให้เกิดความคุ้มค่า เนื่องจาก

¹ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ที่ jarin@dpm.go.th

โดยทั่วไปราคาแร่ดิบที่ยังไม่ผ่านการเพิ่มมูลค่าย่อมต่ำกว่าราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำแร่ไปเพิ่มมูลค่า ตัวอย่างเช่น งานศึกษาของ เจริญภาพ (2546) ซึ่งให้เห็นว่าการใช้ประโยชน์อียิปซัมเพื่อการผลิตอียิปซัมบอร์คจะมีมูลค่าเพิ่มมากกว่าการส่งออกแร่อียิปซัมดิบประมาณ 11 เท่าตัว เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดตามข้อเสนอแนะมีความสอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าแร่ของ กพร. ในปัจจุบัน ตัวอย่างมาตรการที่เห็นได้ชัด ได้แก่ การกำหนดเป้าประสงค์สำหรับแร่อียิปซัม และมาตรการจำกัดการส่งออกแร่บางชนิด เช่น แร่ทรายแก้ว เป็นต้น

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาและจัดทำข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการจัดทำตัวชี้วัด ซึ่งได้ผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

ดัชนีผลิตภาพแรงงาน (Labor productivity index: LP Index) ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่² ในช่วง 5 ปีซ้อนหลังมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.2 ในขณะที่ช่วง 3 ปีซ้อนหลัง มีการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.1 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ดัชนีผลิตภาพแรงงานของอุตสาหกรรมเหมืองแร่

	2547	2548	2549	2550	2551	2552 ^๑
LP Index	91.9	100.0	100.5	105.9	93.9	96.4
Growth	-	8.9	0.5	5.4	-11.4	2.7

ที่มา: จากการคำนวณ

² ดัชนีผลิตภาพแรงงาน (LP Index) ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ คำนวณได้จากสัดส่วนของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเหมืองแร่ต่อดัชนีแรงงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ในการคำนวณดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเหมืองแร่ผู้เขียนใช้ข้อมูลรายเดือน และใช้สูตรดัชนีของ Laspeyres ในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเหมืองแร่} = \frac{\sum_i Q_{it} \cdot V_{i0}}{\sum_i Q_{i0} \cdot V_{i0}} \cdot 100$$

โดยที่ Q คือ ปริมาณผลผลิตแร่ชนิดที่ i

V คือ มูลค่าของผลผลิตแร่ชนิดที่ i

t คือ ปีปัจจุบันที่คำนวณดัชนี และ

0 คือ ปีฐาน (ซึ่งในที่นี้กำหนดให้ปี 2548 เป็นปีฐาน)

สำหรับดัชนีแรงงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่ใช้ข้อมูลรายเดือนเช่นกัน โดยคำนวณจากสัดส่วนของจำนวนแรงงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปีปัจจุบันที่คำนวณดัชนีต่อจำนวนแรงงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2548 ซึ่งเป็นปีฐาน

ในส่วนของคุณสมบัติสัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศ^๓ พบว่าในช่วง 5 ปีซ้อนหลังสัดส่วนดังกล่าวมีการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ในขณะที่ช่วง 3 ปีซ้อนหลังมีการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศภายในประเทศต่อปริมาณการผลิตแร่

	2547	2548	2549	2550	2551	2552 ^๑
สัดส่วนฯ เฉลี่ย	72.2	73.7	71.8	73.7	72.2	69.2
Growth	-	2.1	-2.5	2.6	-2.0	-4.1

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: เฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าผลผลิตในปี 2552

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าการตั้งค่าเป้าหมายการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และสัดส่วนปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศต่อปริมาณการผลิตแร่ในอัตราร้อยละ 1 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างท้าทายมาก

อ้างอิง

เจริญภาพ พรวิริยางกูร (2546) การใช้ประโยชน์อียิปซัมและอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศไทย. รายงานวิชาการ กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน.

³ เนื่องจากข้อมูลปริมาณการใช้แร่ที่ผลิตได้ภายในประเทศที่มีนัยรวมการใช้แร่ค้ำสัตกและการใช้แร่ครอบครอง จึงพบว่าสำหรับแร่บางชนิดในบางปีจะมีสัดส่วนการใช้แร่ที่ผลิตได้ในประเทศสูงกว่าการผลิต ดังนั้นจึงตัดแปลงข้อมูล โดยการถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าผลผลิตในปี 2552

มุมมองทางทฤษฎีตลาด The New Economy

นายเจษฎาชัย บุติธรรมสกุล (น้องเช็ค)

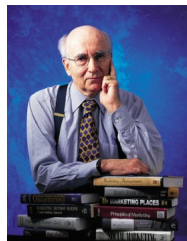
ขอแนะนำตัวเลยละกันนะคะ กระจิ๊นนายเจษฎาชัย(เช็ค) บุติธรรมสกุล ที่จริงแล้วผมก็ได้รับใช้ท่านผู้อ่านมาแล้ว 2 ฉบับ (“บทเรียนจากแม่จ๋า Tsolum” และ “What can be done”) ไม่รู้ว่าเป็นที่พึงพอใจของท่านผู้อ่านรึปล่าวนะคะ แต่ถึงอย่างไรพยายามพัฒนาให้ดีขึ้นครับ!!! โดยคอลัมน์ที่ผมได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ คือ มุมมองทางการตลาด หลายท่านคงจะสงสัยว่าแล้วการตลาดเกี่ยวข้องกับอะไรกับเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นประเด็นหลักของวารสารเศรษฐกิจปริทัศน์ ผมขอเรียนให้ทราบความสัมพันธ์ของการตลาดกับเศรษฐกิจก่อนนะคะ

ก่อนอื่นเรามาดูแนวคิดเรื่องการตลาดของปรมาจารย์ด้านการตลาดซีก 2 ท่านที่เป็นนักการตลาดที่ประสบความสำเร็จอย่างมากในยุคปัจจุบัน อาจจะกล่าวได้ว่าถ้าผู้ประกอบการคนใดอยากรู้ว่าการตลาดช่วงนี้เป็นอย่างไร แล้วแนวโน้มในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็ต้องถามบุคคลเหล่านี้เลยละครับ

Peter Drucker ให้ความหมายของการตลาด ดังนี้ "การตลาด คือความพยายามทำให้การขายขยายกว้างออกไป และด้วยความรวดเร็วที่สุด"

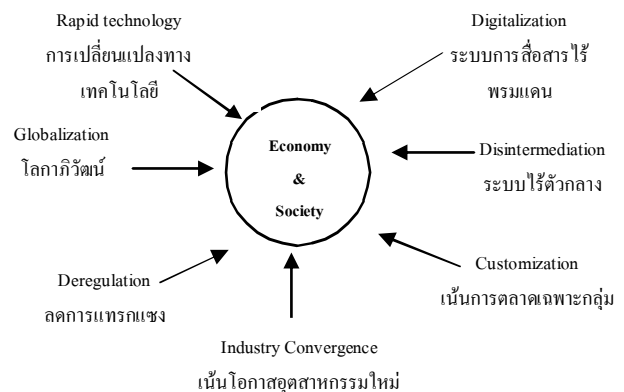
Dr. Philip Kotler ได้ให้นิยามของการตลาดว่า "การตลาด คือกระบวนการทางสังคมและการจัดการที่ทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับสิ่งที่ต้อง สนองความจำเป็น (needs) และความต้องการ (wants) โดยอาศัยการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและนำไปแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น"

สรุปการตลาด คือ การดำเนินงานทางธุรกิจในการนำสินค้าและบริการ จากผู้ผลิต ไปยังผู้บริโภคเพื่อให้

ถึงมือผู้บริโภคในเวลา สถานที่ รูปร่าง ที่ผู้บริโภคต้องการ และปรารถนาจะซื้อ โดยการตลาดจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถขายสินค้าได้มากยิ่งขึ้น ผลประกอบการก็จะดีขึ้น กำไรมากขึ้น ส่งผลถึงการจ้างงานเพิ่มขึ้น กระทั่งต่อไปเรื่อยๆ จนในท้ายที่สุดระบบเศรษฐกิจโดยรวมก็จะดีขึ้นตามไปด้วย เป็นอย่างไรครับความสัมพันธ์อันลึกซึ้งของการตลาดกับเศรษฐศาสตร์ เพียงแต่การตลาดจะเจาะเข้าไปว่าจะทำอย่างไรให้สินค้าตรงกับใจลูกค้าในทุกๆด้านที่ลูกค้าต้องการครับ

และแล้วก็เข้าเรื่องที่ผมต้องการจะนำเสนอในครั้งนี้ (เกริ่นมาซะยาว...) นั่นก็คือ The New Economy หรือ ระบบเศรษฐกิจใหม่ครับ(แปลแบบไทยๆนี้แหละ) แล้วมันสำคัญยังไ้กับผู้ประกอบการ ก่อนอื่นเราต้องมาดูก่อนก่อนว่า The New Economy คืออะไร มีปัจจัยอะไรที่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง

1. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ผลกระทบทางการตลาด ทำให้โลกเล็กลง, ผู้บริโภคข้อมูลเร็วขึ้น, การผลิตที่ต้นทุนต่ำลง, มีความหลากหลายของสินค้ามากขึ้น และวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ที่สั้นลง

2. การสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้ลูกค้ามีข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของสินค้ามากขึ้นจากอินเทอร์เน็ต สามารถเปรียบเทียบและตัดสินใจเลือกซื้อด้วยตัวเอง สำหรับผู้ขายต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้รวดเร็วขึ้น ต้องวิ่งตามกระแส Demand ให้ทัน, การบริหารสต็อกต้องห้ามเก็บสต็อกมากเกินไปเนื่องจากต้องวิ่งตามกระแส Demand ซึ่งผู้เรียกร้องคือลูกค้า

3. ระบบไร้ตัวกลาง หมายถึงผู้ผลิตไม่จำเป็นต้องมีหน้าร้านหรือพ่อค้าคนกลางในการกระจายสินค้าอีกต่อไป เพราะมี Internet เข้ามาช่วยเป็นสื่อกลางในการสื่อสารและซื้อขาย

สินค้าระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคโดยตรง One-to-One Marketing ซึ่งข้อดีของ Internet คือมีรัศมีในการให้บริการกว้างไกลกว่าหน้าร้านทั่วไป จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อในปัจจุบัน

4. เน้นการตลาดเฉพาะกลุ่ม ผู้บริโภคในปัจจุบันมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น มีความชอบส่วนบุคคล และมีไลฟ์สไตล์เป็นของตัวเอง ผู้บริโภคก็จะไม่เอาอะไรที่เป็นกลางๆ แต่จะเลือกสินค้าที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม และผู้บริโภคในแต่ละกลุ่มย่อยก็จะเรียกหาคุณสมบัติพิเศษของสินค้าที่ต้องการไม่เหมือนกัน หลายท่านอาจจะคิดว่า มันก็เรื่องเดิมๆ ผู้บริโภคก็เป็นแบบนี้มานานแล้ว แต่จริงๆ แล้วตลาดเฉพาะกลุ่มนี้ เป็นตลาดที่แยกย่อยลงไปอีกตัวอย่างเช่น ในการที่ห้องเสื้อเสนอจะตัดเสื้อให้ลูกค้าชักราย จะต้องมีการวัดให้ขนาดพอดีตัวในแต่ละราย และลูกค้าก็สามารถเลือกเนื้อผ้า รายละเอียดต่างๆ ได้เอง เพราะฉะนั้นเสื้อแต่ละตัวก็จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันตามความต้องการของลูกค้าในแต่ละราย หรือถ้าเรามองในสเกลที่ใหญ่ขึ้น เช่น มือถือ บางกลุ่มก็อยากได้รุ่นบางก็จะบางสุดๆ บางกลุ่มชอบเพลงก็จะโหลดเพลงได้เป็นพันๆ หรือบางกลุ่มต้องการที่มีไว้เพื่อ Chat เป็นต้น ดังนั้นรูปแบบของผลิตภัณฑ์จึงต้องมีความหลากหลาย เพื่อรองรับความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ต้องมีความเหมาะสมและมีความเป็นเอกลักษณ์สำหรับคนเฉพาะกลุ่ม โดยจะมีผลกระทบต่อการผลิต, ต้นทุนสินค้า และการเก็บสต็อกของผู้ประกอบการ

5. เน้นโอกาสอุตสาหกรรมใหม่ ผู้ประกอบการเมื่อเห็นโอกาสในการประกอบธุรกิจต้องคว้าทันที ต้องไม่กลัวล้มเหลว ไม่กลัวผิดพลาด แต่กลัวเสียโอกาสมากกว่า แม้ว่าธุรกิจใหม่นั้นจะยังไม่เชี่ยวชาญก็ตาม เพราะความเชี่ยวชาญซื้อได้ แต่โอกาสซื้อไม่ได้ ดังนั้นความเชี่ยวชาญไม่สำคัญเท่าการเข้าสู่อุตสาหกรรมเป็นคนแรก ต้องเข้าสู่ช่องว่างทางการตลาดที่เปิดอยู่ ไม่จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมด้านนั้นๆ ก็ได้ เพราะเราสามารถ Outsource ได้ทั้งด้านเทคโนโลยีและคน

6. ลดการแทรกแซง ภาครัฐต้องลดการแทรกแซงลง และต้องสนับสนุนสินค้าภายในประเทศให้มากขึ้น มิฉะนั้นจะ

ถูกแทนที่โดยสินค้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้เงื่อนไขของเขตการค้าเสรี(FTA) ซึ่งทำให้การดูแลสินค้าแต่ละประเภทจากแต่ละประเทศเท่าเทียมกัน มีสิทธิพิเศษเท่ากัน ดังนั้นหากผู้ประกอบการรายใดมีต้นทุนสูงก็เสียเปรียบ เมื่อภาครัฐลดการแทรกแซงลง ผู้ประกอบการจะต้องเพิ่มขีดความสามารถเอง ไม่ต้องหวังพึ่งให้รัฐสนับสนุน

7. โลกาภิวัตน์ คือการมองในด้านผู้ซื้อเป็นหลักกว่าผู้ซื้อไม่มีความแตกต่าง เพราะผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าตัวเดียวกันได้ถ้าอยู่ภายใต้เส้นแบ่งเดียวกัน เช่น กระทิงแดงสามารถขายได้ทั่วโลกในคอนเซ็ปต์ของยาสูบกำลังเหมือนกัน Positioning เดียวกันคือเครื่องดื่มเสริมกำลัง และสินค้าใดก็ตามที่เป็นที่นิยมในภูมิภาคหนึ่ง เราสามารถขยายตลาดไปสู่กลุ่มเป้าหมายนั้นได้ทั่วโลกทันที เช่น Hello Kitty เป็นที่นิยมของวัยรุ่นเอเชีย แต่เมื่อสินค้ากระจายไปสู่ยุโรป-อเมริกา ก็ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่นที่นั่นได้เช่นเดียวกัน

ทั้ง 7 ปัจจัยที่กล่าวมาเป็นปัจจัยหลักที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมในโลกปัจจุบัน ผู้ประกอบการจะต้องเปลี่ยนแปลงตนเองให้เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้องค์กรของตนเอง และมีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น

เร้าธาตุถือเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) คือสินค้าตลาด ที่มีลักษณะเหมือน ๆ กันหมดทั่วประเทศหรือทั่วโลก ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถกำหนดราคาได้ ราคาจึงขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานเท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่สามารถตอบสนองการเน้นตลาดเฉพาะกลุ่มได้ แต่สามารถตอบสนองต่อปัจจัยโลกาภิวัตน์ได้ดีกว่าสินค้าอื่นๆ เพราะไม่ว่าจะเป็นแร่จากประเทศใด หรือจากพื้นที่ใดก็ตาม ก็จะได้แร่ที่ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เพราะฉะนั้นความต้องการของแร่ต่างๆ ก็จะเป็นความต้องการทั้งโลก ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าผู้ประกอบการพร้อมที่ก้าวไปแข่งขันในตลาดโลกได้แล้วนะครับ

เป็นอย่างไรกันบ้างครับนี่เป็นเพียงปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมนะครับ ยังมีทัศนคติของผู้บริโภคและแรงกดดันต่างๆ ต่อผู้ประกอบการในยุคปัจจุบันอีก ซึ่งผมขอนำมาไว้ในโอกาสต่อไปครับ

สาระน่ารู้

KOCCA กับ เศรษฐกิจสร้างสรรค์

โดย นางสาวเพ็ญ ปาลวงศ์

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ ถือเป็นต้นแบบที่สำคัญในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้จุดแข็งของประเทศในด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีความดึงดูดและเป็นเอกลักษณ์สอดแทรกไปตามสื่อต่างๆ เพื่อการส่งออกทางวัฒนธรรมไปยังประเทศต่างๆ จนเกิดกระแสเกาหลีฟีเวอร์ตามมาในหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มวัยใดก็สามารถเข้าถึงวัฒนธรรมเกาหลีได้ในรูปแบบที่ตนชอบในลักษณะความสนใจที่แตกต่างกัน เช่น นักร้อง ละคร สีนค้ำแฟชั่น และทำให้เกิดกระแสต่อเนื่องตามมาทางด้านต่างๆ เป็นลูกโซ่เกิดกระแสการท่องเที่ยวตามสถานที่ที่อยู่ในละครหรือภาพยนตร์เกาหลี และสถานที่ต่างๆ เช่น แดจังกิม ชิมปาร์ค MBC Cultural Valley พระราชวังเคียงบกกรุงที่เก่าแก่ที่สุดของราชวงศ์โชซอน เป็นต้น

The Korea Creative Content Agency หรือ KOCCA ถือเป็นหน่วยงานที่อยู่เบื้องหลังการสร้างสรรค์การส่งออกวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ KOCCA ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อรวมหน่วยงาน 5 หน่วยงานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย Korea Culture and Content Agency, Korean broadcasting Institute, Korea Game Development and Promotion Institute, Cultural Contents Center และ Digital Contents business Group of the Korea SW Industry Promotion Agency เพื่อช่วยผลักดันเกาหลีใต้ให้เป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปสินทรัพย์ที่สัมผัสไม่ได้ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ไลฟ์สไตล์ และความสามารถเฉพาะบุคคล จึงเป็นสิ่งจำเป็นในอุตสาหกรรมวัฒนธรรม เพราะเป็นสิ่งที่สามารถ

สร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมต่างๆ ได้ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการจ้างงาน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการส่งออก โดยอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมไอที และอุตสาหกรรมอื่นๆ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างกว้างขวางถ้ามีการผนวกสาระทางความคิดสร้างสรรค์เข้าไป สำหรับการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต โดย KOCCA จะพยายามแสวงหาและฝึกฝนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ สร้างรากฐานของอุตสาหกรรม ตำรวจและวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิต

หน้าที่ของ KOCCA

KOCCA สนับสนุนการผลิตวัฒนธรรม และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในอุตสาหกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น *Broadcasting & Visual Content Industry, Game Industry, Cartoon Industry, Character Industry, Animation Industry, Music Industry*

การดำเนินงานของ KOCCA นั้นได้มีการพัฒนา นโยบายเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมวัฒนธรรม และ ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นจุดสำคัญของการเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการสนับสนุนการพัฒนาด้าน Culture Technology (CT) รวมทั้งการวางแผน การพัฒนา และการพาณิชย์ของวัฒนธรรม นอกจากนี้ KOCCA ได้ดำเนินการในโครงการหลากหลายโครงการเพื่อสนับสนุนการขยายตลาดวัฒนธรรมไปยังต่างประเทศเพื่อเป็นธุรกิจส่งออก ปัจจุบันมีแผนเกี่ยวกับส่งออก 4 สาขา ใน 4 ประเทศด้วยกัน คือ ญี่ปุ่น จีน อเมริกา และอังกฤษ เพื่อส่งออกคิดตามกระแสของสินค้ทางวัฒนธรรมและรับข้อมูลต่างๆ จากประเทศอื่นๆ นอกจากนั้น KOCCA ได้สนับสนุนและเผยแพร่อุตสาหกรรมสื่อดิจิทัลกระจายเสียง และ เกม เพื่อขยายความหลากหลายของเรื่องราวทางวัฒนธรรม มีการสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยผลักดันเรื่องการตลาดให้กับผู้ประกอบการ แต่ไม่ได้ให้เงินไปลงทุนโดยตรง

การพัฒนาและสนับสนุนตลาดด้านวัฒนธรรม และ ความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความแตกต่างในการแข่งขันในเศรษฐกิจโลก เป็นจุดแข็งและโอกาสสำหรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากมีต้นทุนต่ำเพราะใช้วัฒนธรรมของประเทศและใช้ความคิดสร้างสรรค์ของคนเป็นหลัก

รวมถึงมีการจ้างงานเพิ่มสูงมากในธุรกิจวัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเหล่านี้มีการพัฒนาไปได้ อีกมาก วัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลีใต้ที่เข้าไปสอดแทรกอยู่ตามสื่อแต่ละแขนง เช่น ละคร เป็นต้น

จากหน้าที่ของ KOCCA ที่ได้ดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย และมีการวางแผนทางยุทธศาสตร์ไว้ในระยะยาวเพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์และวัฒนธรรมมีการส่งผลอย่างต่อเนื่อง โดย KOCCA ได้มีการสนับสนุนในหลายๆ ด้านเพื่อให้มีความ globalization ของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ โดยเน้นการสนับสนุนและพัฒนาตลาดทั้งภายในประเทศและเพื่อการส่งออกวัฒนธรรมเกาหลีใต้ไปต่างประเทศ

การสนับสนุนสำหรับการส่งออกและการแลกเปลี่ยนระหว่างนานาชาติ

KOCCA มีการสนับสนุนการส่งออกโดยมีการทำตลาดต่างประเทศและการแลกเปลี่ยนกับนานาชาติ เช่น การจัดตั้ง **Korea Pavilion** สำหรับการออกงานในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีเครือข่าย KOCCA (Oversea Networking) ใน 4 เมืองใหญ่ คือ โตเกียว ปักกิ่ง ลอนดอน และ ลอสแอนเจลิส

KOCCA มีแนวทางในการเผยแพร่และจำหน่ายโดยการเปิดและเข้าร่วม Trade Fair เช่น Seoul Character & Licensing Fair and International Creative Content Fair เป็นต้น และมีการมอบรางวัลให้กับผู้สนับสนุนในการพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเกาหลีใต้เข้าสู่ตลาดต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนทางด้านการลงทุนและการเงิน เช่น กองทุน เป็นต้น

การสนับสนุนผู้ประกอบการ

KOCCA ได้มีการสนับสนุนผู้ประกอบการ เช่น การจัดฝึกอบรม การช่วยในระบบเผยแพร่และจัดจำหน่าย โดยสนับสนุนประมาณ 500 โครงการต่อปี สำหรับการช่วยเหลือด้านการเงินนั้น KOCCA ได้ให้เงินในการสนับสนุน 30% ของทั้งหมด ในรูปแบบ funding โดยสนับสนุนในกระบวนการผลิต นอกจากนี้ KOCCA ยังให้ความสำคัญกับการบ่มเพาะบุคลากรให้มีความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ โดยมี Training Unit ในส่วนต่างๆ เช่น เกม broadcasting และ Cultural Content

แนวโน้มอนาคตของตลาดเกาหลีใต้และตลาดโลก

ปัจจุบันอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรมได้แสดงให้เห็นภาพของการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศต่างๆ จึงได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมเหล่านี้ด้วยกลยุทธ์ต่างๆ ของประเทศเพื่อการเจริญเติบโตในอนาคต ในปี 2007 ตลาดรวมทั่วโลกของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม มีมูลค่า 1,610 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตลาดของเกาหลีใต้มีส่วนแบ่งตลาด 2.5% ของทั้งหมดเป็นมูลค่า 39.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยประเทศที่มีมูลค่าส่วนแบ่งในตลาดสำหรับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสูงสุด ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และ อังกฤษ ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มภายในประเทศเกาหลีใต้นั้น ตลาดการขายของอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม มีมูลค่าถึง 58 ล้านล้านวอน หรือ 6.5% ของ GDP ในปี 2007 โดยอัตราการเติบโตเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ 7% ต่อปี (ปี 2003-2007)

อ้างอิง

Statistics on the Cultural Industry (2003-2007) the Ministry of Culture, Sports and Tourism (MCST)

<http://www.koreacontent.org/>

<http://www.korea-center.com>

<http://www.thailandce.com/>